

Det Tab, som der vil paaføres Communerne, maa dækkes ved Ligninger fra det følgende Aar, og det kan blive meget besværligt. I de forskellige Communer vil man derhos gaae frem efter forskellige Grundsætninger. Paa sine Stæder vil man maaskee holde noget igjen mod at yde den omhandlede Hjælp, men i andre Communer vil man derimod være mere rundhaandet, og de Communalbestyrelser, som ville sætte sig efter de Duffer, som gjøres, kunne gjøre Regning paa at blive offentligt prisfede derfor, idetmindste i de locale Blade paa de Stæder, hvor Hjælpen ydes, hvorimod de andre Communer, som holde igjen, ville blive overdyngede med Bebrejdelser, saa at Communalbestyrelserne virkelig ville befinde sig i en Stilling, hvori de selv med den bedste Villie og Skjønsonhed ville have ondt ved ikke at vige fra den rette Vej. Jeg skal endnu blot gjøre den specielle Bemærkning, at, forsaavidt efter § 2 Amtsfattigkassen skal gjøre Tilskud, saa er der kun 2 eller 3 Amtsfattigkasser her i Landet, som ere forsynede med Midler, hvorved de kunne udrette betydeligt ved den omhandlede Leilighed, og dernæst kan det under ingen Omstændigheder være rigtigt, at Amtsfattigkasserne skulde gjøre Tilskud ogsaa til Fattigkasserne i Kjøbstæderne, da Amtsfattigkasserne, som bekendt, ikke staae i mindste Forbindelse med Kjøbstæderne og ikke derfra nyde det mindste Tilskud.

J. A. Hansen: Ja, det er jo en bekendt Sag, at den ærede Minister er en stor Modstander af Communerne's Selvstændighed og af den § i Grundloven, som siger, at Communerne have Ret til at styre deres egne Anliggender. Da Ministeren nu er en afgjort Modstander deraf, saa kunde jeg nok begribe, at han ogsaa vilde være en afgjort Modstander af dette Lovforslag, som vel kun for eet Aar og i en ganske enkelt Retning, men dog for eet Aar og i en enkelt Retning giver dem en saadan Bemyndigelse. Jeg kunde ogsaa nok tænke mig, at den ærede Minister vilde stille sig paa det Standpunkt, at det var af Omhu for Communalbestyrelserne, fordi han var bange for, at de skulde komme i Forlegenhed, at han modsatte sig Forslaget. Det er jo en gammel Cancelliemening, at In-

gen forstaaer at regjere Noget som helst, Smaat eller Stort, uden Cancelliet, og derfor kan jeg godt begribe, at den ærede Minister antager, at Communalbestyrelserne heller ikke ere istand til selv at udfinde hvad de skulde gjøre ved denne Leilighed. Det er rigtignok bekendt, at der er mange dygtige Folk i Communalbestyrelserne, men de have jo ikke været Cancellieherrer, og derfor er det begribeligt, at de efter den ærede Ministers Mening ikke forstaae at bestyre selv saa simple Ting som dem, hvorom der her er Spørgsmaal. Der er intet Medlem af Communalbestyrelserne, især efter den nuværende Valglovgivning for Communerne, uden at Enhver især maa svare en væsentlig Deel af Communerne's Udgifter, og de vilde derfor vel tage sig tagt for at udgive altfor undeligt. Den ærede Minister har heller ikke læst Lovforslaget tilstrækkeligt nøiagtigt, thi han sagde, at det gaaer ud paa at bemyndige Communerne til at gjøre hvad der maatte findes hensigtsmæssigt og nyttigt, men der staaer hensigtsmæssigt og nødvendigt, og Ordet nødvendigt beider jeg vel lagt Mærke til. Jeg troer imidlertid ikke, at jeg behøver at fremsøre Videre for at anbefale Forslaget; jeg troer endog saa, at jeg kunde have sparet disse Bemærkninger, men jeg vilde dog for den ærede Ministers Skyld ikke undlade at fremkomme med dem.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Spørgsmaalet om Lovforslagets Fremme sat under Afstemning og vedtaget eenstemmigt med 85 Stemmer.

Formanden: Der foreligger nu Spørgsmaal om Behandlingsmaaden, og, dersom Ingen gjør noget Forslag i denne Anledning, skal jeg antage det for billigt uden Afstemning, at Lovforslaget gaaer umiddelbart til 1ste Behandling (Ophold), hvilket saaledes er vedtaget.

Vi gaae derpaa over til det 3die Nummer paa Dagsordenen, og den samme Fremgangsmaade, som er fulgt med Hensyn til Nr. 2, vil, i Genhold til mine Bemærkninger i sidste Møde, ogsaa blive fulgt med Hensyn til Nr. 3. Jeg veed ikke, hvilken af de Herrer Forslags-